

Ks. Adam Kubiś

**Jubileusz 600-lecia
Wydziału Teologicznego w Krakowie
1397–1997**

Wstęp

Krakowski Wydział Teologiczny jest najstarszą uczelnią akademicką teologii w Polsce. Tak było zresztą zawsze przez prawie pierwsze 200 lat. Kolegia jezuickie w Wilnie (1579) i we Lwowie (1668) – jak widać – powstały znacznie później. Po drugiej wojnie światowej miasta te mieszczą się politycznie na obszarze innych państw: pierwsze stolicy Litwy, a drugie na terenie Zachodniej Ukrainy. Druga wojna światowa zmieniła diametralnie przedrozbiorową koncepcję państwa polsko-litewskiego. Granice Polski zostały przesunięte nad Odrę i Nysę Łużycką na zachodzie i większą część Prus Wschodnich na północy przy równoczesnej utracie Zachodniej Ukrainy, Białorusi i małej części terytorium Litwy, gdzie znajdowało się Wilno. Konsekwencją tego było wejście w posiadanie przez Polskę Wrocławia z jego uniwersytetem, który – też jako kolegium jezuickie – powstał w 1702 r. Warunki polityczne wszakże, jakie wtedy powstały, nie pozwoliły na reaktywowanie bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych i w następnych latach wydziału teologii tegoż uniwersytetu. Stało się to możliwe dopiero w 1969 r. – wyłącznie na prawie kościelnym – dzięki inicjatywie Karola Kardynała Wojtyły, ówczesnego Przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Nauki Katolickiej. Nie wchodząc w perypetie historyczne warszawskiej teologicznej uczelni akademickiej, której początki sięgają Królestwa Kongresowego i która w stolicy przechodziła zmienne koleje losu – niekiedy z wieloletnimi przerwami – swoją ostatnią egzystencję i kształt na Uniwersytecie Warszawskim otrzymała dopiero po I wojnie światowej (1918).

Całość 600-letnich dziejów Wydziału Teologicznego przedstawia księga jubileuszowa zatytułowana: *Wydział Teologiczny w Krakowie 1397–1997*, opublikowana w 1997 r. staraniem Wydawnictwa Naukowego Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W niniejszym szkicu zajmę się wyłącznie jubileuszem 600-lecia Wydziału Teologicznego w Krakowie, który był uroczystie obchodzony w roku akademickim 1996/97. Rozpoczęły go i zakończyły uroczyste inauguracje, które miały miejsce w obydwu przypadkach w kościele św. Anny i w Filharmonii Krakowskiej 20 października, w uroczystość św. Jana z Kęt (1390—1473), profesora Wydziału Teologii w XV wieku, patrona miasta Krakowa i Uniwersytetu Jagiellońskiego, który jego kanonizację sfinalizował w 1767 r. Wiele danych na temat uroczystości jubileuszu 600-lecia Wydziału Teologicznego – choć należy od razu dodać, że w bardzo zróżnicowanym stopniu – podaje nr 15, 1996/97 *Biuletynu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie*. Oczywiście szkic uroczystości jubileuszowych, zarysowanych w niniejszym opracowaniu, będzie je uwzględniał według własnej koncepcji, której celem jest zrelacjonowanie ogólnego przebiegu wszystkich wydarzeń, związanych ze wspomnianym jubileuszem.

I. Przed jubileuszem

Jak wiadomo, nowy etap działalności dydaktyczno-naukowej Wydziału Teologicznego rozpoczął się w ramach Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, ustanowionej *Listem apostolskim motu proprio Beata Hedvigis* 8 XII 1981 r. Faktyczną działalność jednak w tych ramach – przedtem bowiem istniał 557 lat w Uniwersytecie Krakowskim, a po usunięciu go z Uniwersytetu Jagiellońskiego 11 VIII 1954 r. jako samodzielny papieski wydział teologiczny na prawach kościelnych – rozpoczął w roku akademickim 1982/83.

Należy zaznaczyć, że od razu kierownictwo Akademii – ks. prof. dr hab. Marian Jaworski, rektor i ks. doc. dr hab. Adam Kubiś, prorektor – z inicjatywy ks. A. Kubisia, rozpoczęło zastanawiać się nad różnymi formami, zwłaszcza naukowymi, uczczenia 600-lecia egzystencji Krakowskiego Wydziału Teologii. Rzecz zrozumiała, że data ustanowienia Wydziału Teologii bullą *Eximiae devotionis affectus* papieża Bonifacego IX z 11 I 1397 r. nie pozostawała także przedtem w zapomnieniu Uczelni. Na Wawelu w katedrze z tej okazji, zwłaszcza od 1974 r., 600-tej rocznicy urodzin Królowej Jadwigi, odprawiano Mszę św. i modli-

twę u jej grobu. Niemniej, myśląc o Wydziale Teologicznym, zdano sobie od razy sprawę, że 600-letnia rocznica musi mieć kształt nie tylko jednorazowej uroczystości o charakterze kościelnym czy sympozjum naukowym, lecz należy ją rozłożyć na dłuższy okres czasu, którym powinien być, zgodnie z tradycją biblijną, rok jubileuszowy.

Dla ks. A. Kubisia było od razu jasne, że opracowania naukowe, związane z jubileuszem – jeżeli nie mają być wyłącznie nie pogłębioną popularyzacją jego problematyki – muszą być podjęte na wiele lat wcześniej. Dlatego też już 18 grudnia 1982 r. zorganizował on w swoim mieszkaniu przy ul. Kanoniczej 5 spotkanie, na które zaprosił wybitnych uczonych historyków Krakowa. Obok ks. M. Jaworskiego, rektora Akademii, wzięli w nim udział profesorowie Marian Plezia, Zofia Włodek, ks. Jerzy Wolny, ks. Bolesław Przybyszewski, Mieczysław Markowski, Zbigniew Perzanowski, Janina Bieniarzówna, doc. dr hab. Zofia Turkowska, dr Maria Kowalczykówna i dr Roman M. Zawadzki. W czasie dyskusji wymieniono szereg tematów, które powinny stać się przedmiotem opracowania. Wszyscy zgodnie podkreślali, iż należy szczególną uwagę zwrócić na przełom XIV i XV wieku oraz osoby, które były zaangażowane w powstanie Wydziału Teologicznego i odnowę Uniwersytetu Krakowskiego.

Dla nikogo jednak nie ulegało wątpliwości, że centralną osobistością jest bł. Królowa Jadwiga, odnoście do beatyfikacji której toczył się wówczas spór, czy ona jest definitywnie sfinalizowana. Co, jak wiemy, nastąpiło dopiero z opublikowaniem Deklaracji o błogosławionej Jadwidze Królowej Polski z 08. 08. 1986 r. w 1986 r.

Podjęto także – zgodnie z sugestią ks. A. Kubisia – że nie będzie chodzić tutaj o powołanie instytucji, w skład której weszliby ludzie na etatowych pensjach, lecz o kontakty z kompetentnymi uczonymi, którzy są znawcami w jakiejś mierze historii Uniwersytetu Krakowskiego i tym samym dziejów Wydziału Teologicznego. Oni bowiem tylko mogą zapewnić ich konkretną realizację poprzez napisanie i publikację rozpraw naukowych na temat Wydziału Teologicznego. Zebrane grono powierzyło ks. A. Kubisiowi zadanie kontynuowania tej idei w indywidualnych kontaktach z poszczególnymi znawcami problematyki uniwersyteckiej. Opisane spotkanie było pierwszym z całej serii rozmów i przedsięwzięć, zmierzających do stworzenia wymiaru naukowego w formie opracowań piśmiennych – artykułów i książkach – 600-letnich dziejów Wydziału Teologicznego w Krakowie.

Celem zrealizowania przedstawionego wyżej zamiaru ks. A. Kubiś powołał zespół redakcyjny, zatwierdzony przez Senat Uczelni, w skład

którego weszli prof. dr hab. Mieczysław Markowski (PAN), prof. dr hab. Zbigniew Perzanowski (UJ), ks. doc. dr hab. Stanisław Piech (PAT), dr Roman Zawadzki (PAT), sekretarz redakcji. Ks. A. Kubiś, prorektor PAT, został przewodniczącym zespołu redakcyjnego, który podjął się wydawania serii *Studiów do dziejów Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego*. Seria, według zamierzeń zespołu redakcyjnego powinna obejmować zarówno opracowania jak i edycje tekstów źródłowych. W szczególności zdecydowano, że w jej ramach zostanie opracowana VII-tomowa historia Wydziału Teologicznego UJ łącznie z dziejami Papieskiego Wydziału Teologicznego (1954–1981).

Dotychczas, tzn. do końca roku akademickiego 1997/98 PAT ukazały się: *Eklezjologia późnośredniowieczna na rozdrożu* prof. Stefana Świeżawskiego (vol. I, 1990); *Dzieje Wydziału Teologii Uniwersytetu Krakowskiego w latach 1397–1525* prof. Mieczysława Markowskiego (vol. II, 1996); *Spuścizna rękopiśmienna świętego Jana z Kęt. Studium kodykologiczne*, doc. dr hab. Romana Marii Zawadzkiego (vol. III, 1995); *Wojciech herbu Jastrzębiec. Arcybiskup i mąż stanu (ok. 1362–1436)*, dr Grażyny Lichończak-Nurek (vol. IV, 1996); *Filozofia wieków średnich*, ks. Konstantego Michalskiego CM (vol. V, 1997); *Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 1880–1939*, ks. doc. dr hab. Stanisława Piecha (vol. VI, 1995); *Mowy i Kazania (1877–1899)*, bł. Józefa Sebastiana Pelczara (vol. VII, 1998); *Wydział Teologiczny w dziejach Uniwersytetu Krakowskiego (1780–1880)*, O. prof. Mariana Kaniora OSB (vol. VIII, 1998); *Nova et vetera*, ks. prof. Konstantego Michalskiego CM (vol. IX, 1998) oraz *Jubileusz sześćsetlecia Wydziału Teologicznego w Krakowie 20. 10. 1996 – 20. 10. 1997*, rodzaj anamnezy historycznej wspomnianego jubileuszu. Książkę tę, zarówno co do jej ogólnej koncepcji, jak i poszczególnych działów zaprogramował ks. A. Kubiś – redaktor naukowy dzieła. Ponieważ seria jest otwarta na dalsze opracowania naukowe, kilka następnych tomów jest aktualnie w przygotowaniu. Niektóre z nich powinny się ukazać drukiem w niedalekiej przyszłości.

Wypada jeszcze raz odnotować – nie wspominając różnego rodzaju pomniejszych publikacji – wydanie w 1997 r. Księgi Jubileuszowej zatytułowanej *Wydział Teologiczny w Krakowie 1397–1997* w formie pracy zbiorowej pod redakcją ks. doc. dr hab. Stanisława Piecha, dedykowanej Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II przez profesorów i studentów Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Wydaniem tej książki – jak w swoim wprowadzeniu stwierdza ks. S. Piech – Akademia pragnęła uczcić całe 6-wiekowe dzieje tego Wydziału, a po 1981 r. także wydziału filozoficznego i historii Kościoła erygowanych w jej ramach.

Inicjatywa edycji tej bogato ilustrowanej książki zrodziła się w okresie nowenny lat obchodzonej przed jubileuszem 600-lecia ustanowienia Wydziału Teologicznego UJ 11 stycznia każdego roku. Na każdorazową uroczystość nowenny składały się: wykład uczonego historyka, prezentujący chronologicznie dzieje Wydziału, po czym zawsze ks. Kard. Franciszek Macharski odprawiał pontyfikalną Mszę św. i wygłaszał homilię. Uroczystość kończyła się procesją do Krzyża Wawelskiego, gdzie znajdowały się relikwie bł. Jadwigi Królowej oraz modlitwą o jej kanonizację i w intencji Akademii.

Na treść książki jubileuszowej, która jest pracą zbiorową, składają się głównie referaty wygłoszone w czasie nowenny, lecz dostosowane przez autorów do ogólnej koncepcji książki. Jej układ ujęto w periodyzacji historyczno-kulturowej. Najpierw omówiono średniowiecze, następnie renesans, później barok, oświecenie, XIX i XX wiek oraz czasy najnowsze. Tytuły opracowań wskazują na charakterystyczne cechy Wydziału w poszczególnych okresach. W dziele starano się o dobór bogatego i możliwie oryginalnego materiału ilustracyjnego, co wymagało wielu zmuśnych poszukiwań, będących w znacznej mierze dziełem ks. dr. Mariana Zielenioka. W tym zebraniu dokonano selekcji, tak, aby stanowił nie tylko ilustrację, ale także naukowe dopełnienie zagadnień omawianych w poszczególnych opracowaniach.

II. Rok Jubileuszowy

Jak już wyżej wspomniano, rok jubileuszowy rozpoczął się 20. 10. 1996 r. uroczystą inauguracją, która, nawiasem mówiąc, zawsze odbywała się w tym dniu, ponieważ Kościół w Polsce czci wtedy św. Jana z Kęt, profesora Wydziału Teologii w XV w., który jest szczególnym patronem Wydziału Teologicznego. Zakończenie tego wielkiego jubileuszu odbyło się w rok później także uroczystą inauguracją, która z jednej strony zamykała 600-letnie dzieje Krakowskiego Wydziału Teologii i zarazem otwierała 601 rok jego działalności dydaktyczno-naukowej, ale już – jak wiadomo – w ramach Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, która jest jego kontynuacją i rozwinięciem.

Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie posiadał bowiem bardzo specyficzną strukturę. W pięcioletnim cyklu studiów podstawowych, które umożliwiały zdobycie stopnia magistra, ponad 2 lata studiowano na nim najpierw filozofię i historię

Kościół powszechnego oraz w Polsce. Stąd wydziały filozoficzny i historii Kościoła Akademii stanowią jedynie uzupełnienie i poszerzenie programu studiów filozoficznych i historycznych Wydziału Teologicznego UJ. Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie zatem nie tylko kontynuuje, ale zarazem stanowi w istotnej mierze merytoryczną tożsamość z Wydziałem Teologii UJ.

Myślę, że przywołując na pamięć najważniejsze wydarzenia jubileuszu 600-lecia istnienia Wydziału Teologii w Krakowie, nie można kierować się ich chronologią. Są bowiem wśród nich zdarzenia zarówno o wymiarze historycznym, jak i pomniejszej rangi. Do wydarzeń o wymiarze historycznym należy zaliczyć kanonizację bł. Jadwigi Królowej, fundatorki Wydziału Teologicznego (1397) i odnowicielki przez swój zapis testamentalny Akademii Krakowskiej (1400) oraz uroczystość kommemorującą 600-lecie istnienia Wydziału Teologicznego w kolegiacie św. Anny w Krakowie i *Collegium Maius* UJ. Obie odbyły się 8 czerwca 1997 r. w obecności Ojca Świętego Jana Pawła II, który ogłosił bł. Jadwigę Andegawęńską świętą i przewodniczył uroczystości jubileuszowej Wydziału Teologicznego.

Należy podkreślić, że w swojej istotnej treści były to dwa dopełniające się wydarzenia historyczne. Pierwsze z nich miało miejsce na Błoniach Krakowskich w obecności prawie 80 kardynałów i biskupów, ok. 350 współkoncelebrujących z papieżem Mszę św. kapłanów i prawie 2 milionów wiernych. Drugie z kolei zgromadziło przedstawicieli świata nauki i kultury polskiej w osobach wszystkich rektorów uczelni autonomicznych Polski, władz uczelni krakowskich w pełnym składzie oraz wielu wybitnych profesorów i przedstawicieli władz państwowych i samorządowych. Na osobną wzmiankę zasługują tutaj przemówienia skierowane do Papieża przez rektorów prof. Aleksandra Koja (UJ) i ks. prof. Adama Kubisia (PAT) oraz prof. Franciszka Ziejkę, prorektora UJ. Rzecz zrozumiała, że w centrum uwagi wszystkich obecnych w kolegiacie św. Anny i *Collegium Maius* i widzów telewizyjnych Polski i zagranicy oraz słuchaczy polskiego radia, ponieważ było ono przez nie transmitowane, znalazło się przemówienie Ojca Świętego, dla którego Wydział Teologiczny działający przed 1954 r. w ramach UJ, był *Alma Mater*. Na nim bowiem ks. Karol Wojtyła ukończył swoje studia podstawowe stopniem magistra, nostryfikował doktorat i habilitował się jesienią 1953 r. W roku akademickim 1953/54 wykładał też katolicką etykę społeczną.

Na drugim miejscu należy uplasować sympozja naukowe, które Papieska Akademia Teologiczna zorganizowała podczas roku jubileuszowego

600-lecia Wydziału Teologicznego w Krakowie. Do najważniejszych z nich należały: sympozjum naukowe z okazji 50-lecia święceń kapłańskich Jana Pawła II w dniach 15–16. 10. 1996 r.; międzynarodowe sympozjum naukowe z okazji 400-lecia Unii Brzeskiej (1596–1996) *Przeszłość i teraźniejszość* (19–20. 11. 1996); centralne sympozjum zatytułowane *Królowa Jadwiga. Początki Wydziału Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego* w dniach 10–11. 01. 1997 r.; konferencja i sympozjum naukowe Federacji Uniwersytetów Katolickich Europy nie tylko Zachodniej, ale i Wschodniej (FUCE) 16–19. 04. 1997 r. i wreszcie sympozjum pt. *Teologia w Polsce. Wierność przeszłości i otwarcie soborowe* od 16–17. 10. 1997 r. Nie miejsce, aby omawiać w szczegółach przebieg i treść wymienionych przedsięwzięć programu roku jubileuszowego. Czyni to, przytaczając w całości teksty referatów i dyskusji, wraz z innymi tutaj nie wymienionymi, wspomniany już X tom *Studiów do dziejów Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego* pt. *Jubileusz Sześćsetlecia Wydziału Teologicznego w Krakowie* 20. 10. 1996–20. 10. 1997.

W roku jubileuszowym zostały nadane 3 doktoraty *honoris causa*: ks. prof. dr. hab. Bolesławowi Kumorowi (19. 11. 1996 r.); O. prof. dr. hab. Augustynowi Jankowskiemu OSB (07. 12. 1996 r.) i O. prof. dr. George V. Coyne'owi SJ (21. 10. 1997 r.). Po raz pierwszy nadano także medale *bene merenti* Papieskiej Akademii Teologicznej. Otrzymali je: abp prof. dr. hab. Marian Jaworski, metropolita lwowski obrządku łacińskiego; ks. prał. dr Stanisław Dziwisz, sekretarz osobisty Ojca Świętego Jana Pawła II (20. 10. 1996 r.) oraz prof. dr. hab. Jerzy Wyrozumski (UJ), ks. prof. dr. hab. Aleksander Usowicz CM (PAT) i ks. prof. dr. hab. Stanisław Grzybek (PAT) (20. 10. 1997 r.). Również po raz pierwszy zasłużeni pracownicy Akademii otrzymali odznakę *Zasłużony dla Akademii*. Należą do nich: ks. dr Józef Boguniowski, mgr Zofia Gaerthner, lic. Tytus Górski, Maria Klasa, dr Wacław Kolak, doc. Marian Machura, dr Rita Majkowska, mgr Aleksandra Parafińska, dr Stanisława Postawa, ks. dr Włodzimierz Skoczny i ks. dr Marian Zielniok.

Z wydarzeń, które dla Akademii mają szczególne znaczenie, a które znalazły swoją realizację w roku jubileuszowym, stanowią wreszcie: *Ustawa*, opublikowana w *Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 03. 09. 1997 r. o dofinansowaniu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie z budżetu państwa; *List intencyjny dotyczący lokalizacji i budowy obiektów PAT na terenie III Kampusu UJ* (1.10.1997) oraz *Porozumienie o współpracy pomiędzy Uniwersytetem Jagiellońskim a Papieską Akademią Teologiczną* (28.05.1998);

włączenie głównych budynków Uczelni PAT do sieci INTERNETu; przyjęcie rektora PAT do Kolegium Rektorów Uniwersytetów Polskich oraz do *Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskiej (KRASP)*, III Walne Zgromadzenie Federacji Bibliotek Kościelnych *Fides* oraz wznowienie wydawania czasopisma *Polonia Sacra* zabranego przez ATK w 1954 r. do Warszawy.

Zakończenie

W słowie zamykającym niniejszy artykuł o przebiegu roku jubileuszowego Wydziału Teologicznego w Krakowie pozwolę sobie zacytować słowa Karola Kardynała Wojtyły, które napisał w swoim wspomnieniu o ks. prof. dr. hab. Władysławie Wichrze w II tomie *Analecta Cracoviensia* z 1972 r.: *Kiedy mowa o Wydziale Teologicznym UJ jako środowisku, trzeba myśleć historycznie. Wszystkie te pokolenia profesorów, uczonych i nauczycieli, są w nim obecne nie tylko na zasadzie formalnej sukcesji dyscyplin i katedr, ale na zasadzie życiodajnego dziedzictwa i dziedziczenia. Nauka jest dobrem, które się przekazuje i dziedziczy. Dzieje się to zaś nie w sposób rzeczowy tylko, ale i osobowy. Nie tylko w księgach i skryptach, ale w przekazie i odbiorze żywych ludzi. Doświadczenie to stwarza genealogię uczonych, pomiędzy którymi istnieje więź prawie taka, jak więź, która powstaje z rodzenia. Jakieś duchowe ojcostwo i synostwo związane ze stosunkiem do nauki. Uczony przekazuje uczonemu część swojej duszy, dziedzictwo zamiłowań, a także zawile nieraz i trudne drogi, którymi dochodził do prawdy. Równocześnie zaś patrzy, w którym miejscu ten przekaz wyda owoce, często odmienne, często innym podyktowane zamiłowaniem, z innej wyrosłe metody. Genealogia uczonych żyje w środowisku nauki i stanowi o nim. Wydział Teologiczny usunięty z Uniwersytetu Jagiellońskiego, działając wszakże nadal w oparciu o prawo kościelne, uratował ciągłość genealogii uczonych i dyscyplin naukowych najstarszej akademickiej uczelni teologicznej w Krakowie i w Polsce. Tym samym najtragiczniejszy okres w jego dziejach (1954–1981) stał się dla Kościoła i kultury narodowej jego wielką zasługą historyczną i to nie tylko w kraju, ale i poza jego granicami.*

Papieska Akademia Teologiczna, będąc spadkobierczynią i zarazem kontynuatorką Wydziału Teologicznego, czuje się szczególnie powołana – co jubileusz jego 600-lecia w sposób szczególny

pokazał – nie tylko do kontynuowania pogłębionej refleksji nad własną przeszłością i tożsamością, lecz także do owocnej pracy dla dobra nowej ewangelizacji w nadchodzącym III-cim tysiącleciu chrześcijaństwa. Że Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie tak rozumie swoje posłannictwo świadczy o tym jej *adagium*, którego treścią są słowa mandatu misyjnego Chrystusa, skierowanego do apostołów: *Euntes docete! – Idźcie i nauczajcie! (Mt 28, 19).*

JÜBILÄUM DER 600-JÄHRIGEN EXISTENZ
DER KRAKAUER THEOLOISCHEN FAKULTÄT
1397–1997
Zusammenfassung

Im Artikel unter dem Titel „Jubiläum der 600-jährigen Existenz der Krakauer Theologischen Fakultät 1397–1997“ beschreibt der Verfasser die wichtigsten Ereignisse des oben genannten Jubiläums.

Das Jubiläum war vom 20. 10. 1996–20. 10. 1997 gefeiert. Das genaue Datum seiner Errichtung hat am 11. 01. 1997 stattgefunden. Dieses Datum war besonders sowohl von der Päpstlichen Theologischen Akademie Krakau, im Rahmer derer sich aktuell diese Fakultät ihre wissenschafts-didaktischen Aktivität entwickelt, wie auch von der Jagiellonen Universität, durch das große wissenschaftliche Symposium, gefeiert worden.

Der Höhepunkt der Jubiläumsfeier hat sich in der Anwesenheit von Johannes Paul. II am 08. 06. 1997 stattgefunden. Am Vormittag dieses Tages hat der Papst die selige Hedvig – Königin von Polen und die Gründerin dieser Fakultät und der Erneuerung der Krakauer Universität – heiliggesprochen. Danach, am Nachmittag dieses Tages, ist zum Treffen des Papstes in der akademischen St. Anna Kirche und im *Collegium Maius* der Jagiellonen Universität mit den Stellvertretern aller polnischen Hochschulen – unter denen die Anwesenheit ihre Rektoren erwähnt sein sollte – gekommen.

Der Artikel macht eine syntetische *summe* von Fakten des Jubiläumsjahres nicht nur der wichtigen aber auch von kleinerer Bedeutung.